

Korupcija u sportu – fenomenologija, uzroci i mogućnosti suzbijanja*

Miloš Stanić^a, Jelena Kostić^b

Korupcija u sportu nije nova pojava. Globalizacija, veliki priliv novca, porast legalnog i ilegalnog kladjenja i napredak tehnologije stvaraju mogućnost za izvršenje krivičnih dela u oblasti sporta i sticanje nezakonitog profita. Pojavni oblici korupcije u sportu su različiti, dok poseban problem predstavlja činjenica što u tome veliku ulogu imaju organizovane kriminalne grupe. Međutim, korupcija u sportu ima nesagledive posledice, a koje se uglavnom ogledaju u gubitku interesovanja sponzora, ali i interesovanja publike i javnosti za određene sportove. Zbog toga je u međunarodnim dokumentima sve veći akcenat na potrebi usaglašavanja regulative u oblasti sporta sa propisima u oblasti suzbijanja korupcije.

U ovom istraživanju polazimo od pretpostavke da svaki uzrok zahteva različit pristup u pogledu prevencije, kao i da je u narednom periodu neophodno dodatno usaglašavanje nacionalnih propisa iz oblasti sporta sa međunarodnim pravilima u oblasti suzbijanja korupcije. Radi davanja preporuka za unapređenje njene prevencije u radu dominiraju metod analize sadržaja i uporednopravni metod. U prvom delu rada najpre ukazujemo na međunarodna dokumenta u kojima su naglašene mere za suzbijanje korupcije u sportu, drugi deo rada sadrži prikaz njenih pojava oblika, u sledećem delu ukazuje se na uzroke pojava oblika korupcije u sportu, kao i na krivičnopravna rešenja u pogledu suzbijanja nameštanja rezultata sportskih takmičenja sadržana u uporednom zakonodavstvu i propisima Republike Srbije. Na taj način nastojimo da damo preporuke za unapređenje mera za njeno suzbijanje u oblasti sporta.

KLJUČNE REČI: korupcija u sportu, fenomenologija, uzroci, manipulacija takmičenjima, prevencija

---

* Ovaj rad je nastao kao rezultat naučnoistraživačkog rada na Institutu za uporedno pravo uz finansijsku podršku Ministarstva nauke, tehnološkog razvoja i inovacija (evidencioni broj: 451-03-33/2026-03/200049 od 5. 2. 2026).

^a Viši naučni saradnik Instituta za uporedno pravo u Beogradu. E-mail: m.stanic@iup.ac.rs; ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-8849-7282>

^b Naučni savetnik Instituta za uporedno pravo u Beogradu. E-mail: j.kostic@iup.ac.rs; ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6032-3045>

Uvod

Vremenom je sport postao privredna grana u okviru koje se ostvaruje veliki profit, a za šta je u značajnoj meri zaslužna publika i veliki broj navijača. To je došlo do izražaja posebno zahvaljujući razvoju savremenih tehnologija, koje su omogućile prenos i dostupnost sportskih takmičenja velikom broju ljudi širom sveta. Upravo to i dalje doprinosi značajnom stepenu komercijalizacije sportskih aktivnosti (Šuput, 2013, str. 122). Taj razvoj je doprineo ne samo gubitku principa sportskog takmičenja zasnovanog na drevnoj i univerzalnoj ljudskoj potrebi za bavljenjem sportom i takmičenjem, već i pojavi sve većeg broja nedozvoljenih aktivnosti u vezi sa sportom. Od tih aktivnosti posebno se ističu nameštanje ishoda sportskog takmičenja i doping (Šuput, 2013, str. 124; Mravec, 2021, str. 38). Na taj način “zatire se” jedna od najvažnijih karakteristika sporta - nepredvidivost ishoda takmičenja (Hessert, Ling Goh, 2022, str. 292), uz postojanje brojnih medijskih skandala koji narušavaju ugled sporta. U vezi sa tim, Evropska komisija je naglasila da je sport suočen sa novim pretnjama i izazovima kao što su komercijalni pritisak, korupcija i pranje novca (Moriconi, 2020, str. 3-9; Chappelet, Verschuuren, 2019, 429-436; Mravec, 2021, str. 37; Carpenter, 2012, str. 14-15). Problem se usložnjava time što dobit od ilegalnog klađenja prevazilazi budžete manjih država (Šuput, 2013, str. 123), i ne predstavlja samo nacionalni već i međunarodni problem (Mravec, 2021, str. 40).

Korupcija u sportu nije nova pojava. Međutim, njeno prisustvo je sve veće zbog uslovljenosti globalizacijom, potrebom za novcem, sve većim prisustvom legalnog i ilegalnog klađenja, ali i napretkom tehnologije, a što stvara mogućnost za vršenje krivičnih dela u oblasti e-sporta. Pojavni oblici korupcije u sportu su različiti. Ona nije prisutna samo kao oblik manipulacija takmičenjima, već i u vezi sa dodelom prava domaćinstava velikih sportskih događaja. Međutim, njena prevencija zahteva postojanje posebnih tela na nivou međunarodnih i nacionalnih sportskih organizacija u cilju prevencije i otkrivanja korupcije u sportu. Korupcija u sportu je povezana i sa delovanjem organizovanih kriminalnih grupa, a koje sve više koriste legalne poslovne strukture, pa čak i sportski sektor radi vršenja krivičnih dela i prikrivanja porekla novca stečenog nezakonitim delatnostima (EUROPOL, 2024).

Na globalnom nivou postoji opšti konsenzus da nameštanje utakmica nanosi štetu integritetu sporta, a samim tim i sportskim organizacijama kojima takvo ponašanje može da prouzrokuje značajne finansijske posledice.¹ Prema dostupnim informacijama, u sportu je veoma prisutno kako klađenje, zbog visokog profita koji se ogleda u milionima evra za one koji nameštaju sportske rezultate.

---

¹ Sponzori mogu da izgube poverenje u sportsku organizaciju ili klub zbog nameštanja utakmica i da se povuku, a što samim tim predstavlja veliki finansijski gubitak za tu organizaciju.

Godišnji nelegalan prihod od takvih aktivnosti, a koje su povezane sa klađenjem iznosi oko 120 miliona evra (EUROPOL, 2021, str. 67).

U oblasti sporta, velike gubitke prouzrokovao je virus COVID-19, tj. mere koje su uvedene za suzbijanje njegovog širenja. Klubovi koji su u nižim ligama su postali u tim okolnostima posebne osetljivi, a što su koristile organizovane kriminalne grupe za nameštanje sportskih rezultata, ali i druge kriminalne delatnosti. Ipak, zbog mogućnosti prikriivanja i težeg otkrivanja krivičnih dela sve veći broj manipulacija prisutan je u oblasti e-sporta. To je uslovljeno povećanom aktivnošću klađenja i uplatom velikih iznosa na klađenje neposredno pre e-sportskih utakmica (EUROPOL, 2021, str. 67).

U ovom radu polazimo od pretpostavke da se sport suočava sa novim izazovima koji mogu da utiču na nove pojavne oblike korupcije u ovoj oblasti. Zbog toga je potrebno preispitati kako efikasnost postojećih, tako i mogućnost uspostavljanja novih mehanizama za suzbijanje korupcije u sportu. Radi dokazivanja te pretpostavke u radu se primenjuju kako metod analize sadržaja, tako i uporednopravni metod. Prvi pretpostavlja analizu izveštaja različitih međunarodnih organizacija u kojima su sadržani podaci koji ukazuju na pojavni oblik, uzroke i posledice korupcije u sportu, dok se u okviru drugih metoda analizira pravna borba drugih zemalja u pogledu suzbijanja korupcije u sportu. U prvom delu rada ćemo ukazati na sadržaj međunarodnih dokumenata koji promovišu značaj integriteta u sportu i fer-plej, kao i na mere i preporuke sadržane u međunarodnim dokumentima u pogledu prevencije korupcije. Kako bismo ukazali na složenost fenomenologije korupcije u sportu u sledećoj glavi ćemo ukazati na njene pojavne oblike sa naglašavanjem na dominantne forme prisutne u određenoj vrsti sporta. U sledeća dva poglavlja sadržani su analiza uzroka korupcije u sportu sa osvrtom na istraživanja sprovedena u prethodnom periodu i prikazan je odgovor različitih zemalja u pogledu suzbijanja navedene pojave. Navedena metodologija i struktura rada primenjeni su u cilju davanja preporuka za unapređenje suzbijanja korupcije, a što se čini da neće predstavljati nimalo jednostavan zadatak.

Međunarodna dokumenta i Konvencija Saveta Evrope o manipulaciji na sportskim takmičenjima (Makolin Konvencija)

Prema Olimpijskoj povelji bavljenje sportom je ljudsko pravo. U skladu sa tim, svako lice mora da ima pristup bavljenju sportom bez ikakve diskriminacije u pogledu međunarodno priznatih ljudskih prava u okviru Olimpijskog pokreta. Olimpijski duh u skladu sa Poveljom zahteva međusobno razumevanje u duhu prijateljstva, solidarnosti i fer-pleja. Sportske organizacije u okviru Olimpijskog pokreta imaju obavezu da

primenjuju neutralnost u svakom trenutku. Osim toga, one imaju prava i obaveze autonomije, koje uključuju slobodno uspostavljanje i kontrolu sportskih pravila, određivanje strukture i upravljanja svojim organizacijama, uživanje prava na izbore bez bilo kakvog spoljnog uticaja i odgovornost za obezbeđivanje primene pravila principa dobrog upravljanja. Kao glavni nedostatak u pogledu prevencije korupcije u oblasti sporta navodi se nedostatak ljudskih i materijalnih resursa neophodnih za praćenje usklađenosti poslovanja (Međunarodni olimpijski komitet, 2026, str. 8-9). Kao što se može zaključiti princip dobrog upravljanja, naglašen je i u Olimpijskoj povelji.

Cilj Olimpijskog pokreta prema Povelji je da doprinese izgradnji mirnog i boljeg sveta obrazovanjem mladih kroz sport koji se praktikuje u skladu sa olimpizmom i njegovim vrednostima. Uloga Međunarodnog olimpijskog komiteta je da podržava promociju etike i dobrog upravljanja u sportu, kao i obrazovanje mladih kroz sport, kao i da posveti svoje napore osiguravanju da u sportu pobeđi fer-plej (Međunarodni olimpijski komitet, 2026, str. 12). Kao što se može zaključiti u Olimpijskoj povelji je veliki akcenat na očuvanju etike i dobrog upravljanja na nivou sportskih organizacija, a osim toga naglašeno je i da Olimpijski pokret treba da očuva integritet sporta, vodeći borbu protiv dopinga i preduzima mere protiv svih oblika manipulacije takmičenjima i povezane korupcije, kao i da podstakne, podrži mere koje se odnose na medicinsku negu i zdravlje sportista, kao i da se suprotstavi svakoj političkoj ili komercijalnoj zloupotrebi sporta i sportista (Međunarodni olimpijski komitet, 2026, str. 13). Upravo je radi naglašavanja uloge Međunarodnog olimpijskog komiteta u pogledu primene neutralnosti u svakom trenutku bez političkog, društvenog ili ekonomskog interesa tokom 2026. godine izmenjen tekst Olimpijske povelje.

Korupcija u oblasti sporta nije definisana međunarodnim dokumentima. Ipak, ona je prisutna u literaturi. Tako Maeninn (2005) smatra da „korupcija u sportu podrazumeva i ponašanje sportista koji se uzdržavaju od postizanja nivoa učinka koji je neophodan u određenom sportu radi pobeđe na takmičenju i koji umesto toga namerno dozvoljavaju drugima da pobeđe.“ Osim toga, on smatra da „korupcija u sportu podrazumeva i ponašanje sportskih službenika koji svesno obavljaju svoje dodeljene zadatke na način koji je u suprotnosti sa ciljevima ili moralnim vrednostima određenog kluba, udruženja, takmičarskih sportova uopšteno ili čak društva u celini“ (Maenning, 2005, str. 189, prema Gorse, Chadwick, „b.d“, str. 7).

Prema drugim autorima, korupcija u sportu podrazumeva svaku drugu nezakonitu, nemoralnu ili neetičku aktivnost kojom pokušava namerno da se izmeni rezultat sportskog takmičenja radi sticanja lične materijalne koristi jedne ili više strana uključenih u tu aktivnost (Gorse, Chadwick, 2010, prema Gorse, Chadwick, „b.d.“, str. 8).

Iako definicija korupcije u sportu nije posebno sadržana u međunarodnim dokumentima, ova negativna pojava budi sve veće interesovanje na globalnom nivou. Tako je prethodnih godina doneto nekoliko rezolucija Organizacije Ujedinjenih Nacija u kojima se naglašava značaj sporta za ostvarenje pravde i mira kroz promociju tolerancije, pravičnost, kao i poštovanje i doprinos koji daje osnaživanju žena, mladih, pojedinaca i zajednica, kao i razvojnim ciljevima koji se odnose na zdravlje, obrazovanje i socijalnu inkluziju prepoznajući da sportske organizacije u okviru olimpijskog pokreta imaju prava i obaveze autonomije koje uključuju slobodno uspostavljanje i kontrolu sportskih pravila, određivanje strukture i upravljanja njihovim organizacijama, uživanje prava na izbore bez ikakvog spoljnog uticaja i odgovornost za obezbeđivanje primene principa dobrog upravljanja, uz prepoznavanje činjenice da korupcija potkopava osnovne principe olimpizma. U Rezoluciji iz 2017. godine pod nazivom „Korupcija u sportu“ (Resolution 7/8), pozvane su države članice da ojačaju i dalje koordiniraju svoje napore kako bi efikasno ublažile rizike od korupcije u sportu. Stoga bi trebalo da se prilikom borbe protiv korupcije, promocije integriteta, transparentnosti i odgovornosti uzmu u obzir aktivnosti u oblasti sporta.²

Tokom 2019. godine Konferencija država članica Konvencije Ujedinjenih nacija protiv korupcije na osmom zasjedanju održanom u Abu Dabiju od 16. do 20. decembra 2019. godine usvojena je Rezolucija 8/4 o zaštiti sporta od korupcije. Ona je usvojena radi ublažavanja rizika od korupcije, suzbijanja manipulacija takmičenjima i rešavanja problema ilegalnog kladenja i povezanog pranja novca u sportskim sektorima širom sveta.³

U Rezolucijama su pozvane države članice da ojačaju i dalje koordiniraju svoje napore kako bi se omogućila zaštita sporta od korupcije, a što će ujedno doprijeti i sprovođenju Agende održivog razvoja do 2030. godine.

Na nivou Evropske unije u pogledu suzbijanja korupcije, od posebnog značaja je akt Saveta Evrope, Međunarodna konvencija o manipulacijama na sportskim takmičenjima koja je usvojena 2014. godine u Makolinu u Švajcarskoj (Mori-coni, 2020, str. 2).⁴ Na taj način, Savet Evrope se pokazao kao aktivni promoter

² Rezolucija 7/8 o „korupciji u sportu“ je usvojena u novembru 2017. godine tokom sedmog zasjedanja Konferencije država članica Konvencije Ujedinjenih nacija protiv korupcije (UNCAC). Tekst konvencije na engleskom jeziku je dostupan na internet stranici: <https://www.unodc.org/corruption/en/cosp/conference/session7-resolutions.html#Res.7-8> (Pristupljeno: 1.8.2026.).

³ Tekst Rezolucije na engleskom jeziku nalazi se na internet stranici: https://www.unodc.org/documents/Safeguardingsport/Documents/UNCAC_-_resolution_8-4.pdf (Pristupljeno: 1.8.2026.).

⁴ Tekst Konvencije na engleskom jeziku je dostupan na internet stranici: <https://rm.coe.int/CoERMPublicCommonSearchServices/DisplayDCTMContent?documentId=09000016801cdd7e> (Pristupljeno: 1.8.2026.).

„čistog” sporta. Sama Konvencija je otvorena za potpisivanje ne samo za države članice Saveta Evrope, već i za članice Evropske unije, te države koje nisu članice ili države koje imaju status posmatrača pri Savetu Evrope, a stupila je na snagu u septembru 2019. godine. Ratifikovale su je i zemlje van Evrope, poput Australije i Maroka, a što je od posebnog značaja zbog transnacionalne prirode samog problema. Glavni ciljevi Konvencije su sprečavanje, otkrivanje i sankcionisanje nacionalne ili transnacionalne manipulacije nacionalnih i međunarodnih sportskih takmičenja, te unapređenje saradnje, kako na nacionalnom, tako i na međunarodnom nivou, između relevantnih državnih organa i organizacija koje se bave sportom i sportskim kladenjem. Takođe, ona ne dovodi u pitanje druge međunarodne instrumente koji nisu neposredno usmereni na borbu protiv manipulacije utakmicama (Vandercruysse, Vermeersch, Vander Beken, 2022, str. 4; Mravec, 2021, str. 43). Pitanje je da li će i zemlje u Aziji, gde posluju najviše nereguliranih kladioničarskih kompanija, pridružiti se Konvenciji (Mravec, 2021, str. 44).

Konvencija neguje fleksibilan pristup prema ugovornim stranama, uz uvažavanje činjenice da različite države, pa čak i organizacije unutar jedne države imaju drugačije interese, pa samim tim i pristup rešavanju ovog ozbiljnog problema. U skladu sa tim, osnovni cilj donošenja Konvencije je da se podstaknu države da preispitaju svoj pravni okvir, uz postojanje svesti kako bi bilo potrebno da se dostigne izvestan stepen harmonizacije (Mravec, 2021, str. 43). Sadržinski gledano, vodeći principi u borbi protiv manipulisanja sportskim takmičenjima, prema članu 2. Konvencije, su poštovanje ljudskih prava, poštovanje principa zakonitosti, proporcionalnosti, te zaštite privatnosti i podataka o ličnosti (Galiot, Čović, 2021, str. 330; Vandercruysse, Vermeersch, Vander Beken, 2022, str. 3). Proporcionalnost pokazuje racionalni pristup tvoraca Konvencije, odnosno znači da bi, bez obzira na neprihvatljivost, strane ugovornice trebalo da se koncentrišu na ozbiljne teške prekršaje i krivična dela, globalnog značaja (Mravec, 2021, str. 43).

Konvencijom se u okviru članova 12 do 14., utvrđuje pravni osnov za razmene informacija između strana ugovornica, a takođe se predviđa da svaka strana obezbeđuje da njeno domaće pravo sankcioniše manipulaciju sportskim takmičenjima kao krivično delo kada uključuje prinudu, korupciju ili prevaru, kako je definisano u njenom domaćem zakonu (Galiot, Čović, 2021, str. 330; Vandercruysse, Vermeersch, Vander Beken, 2022, str. 3). Osim toga, Konvencijom se unapređuje i međunarodna saradnja u pravosudnim stvarima u najširem smislu, uključujući i saradnju sa sportskim organizacijama (Galiot, Čović, 2021, str. 331; Vandercruysse, Vermeersch, Vander Beken, 2022, str. 5). Konvencija prepušta ugovornicama da se prilagode sopstvenom socijalnom i pravnom kontekstu (Galiot, Čović, 2021, str. 325-331; Vandercruysse, Vermeersch, Vander Beken, 2022, str. 1-5). Ipak, u teoriji se smatra

da je definicija nameštanja utakmica usvojena u Konvenciji otvorena za kritiku, jer ne pravi razliku između nameštanja utakmica sa i bez elementa kladenja, a razlika u riziku ove dve vrste nameštanja utakmica je očigledna (Mravec, 2021, str. 43), te bi se u okviru nacionalnih zakonodavstava valjalo poveriti o tome računa.

Fenomenologija korupcije u sportu

Krivična dela u oblasti sporta vrše se radi ostvarivanja visokog profita od strane organizovanih kriminalnih grupa ili pranja nezakonito stečenog novca. Imajući u vidu značaj sporta za društveni razvoj, pravila upravljanja sportom i kriterijumi odgovornosti trebalo bi da se kontinuirano preispituju i unapređuju (Sevilmiš, 2000, str. 5).

Korupcija u sportu nije nova pojava. Među prvim primerima korupcije u sportu, u literaturi se navodi slučaj sa Olimpijskih igara iz 388 godine pre nove ere kada je Eupol iz Tesalije podmitio trojicu svojih takmičara na borilačkom turniru kako bi osvojio zlatnu medalju (Gorse, Chadwick, 2010). Poslednjih godina, ona postaje sve veći izazov na globalnom nivou. Međutim, pojavni oblici korupcije se razlikuju u zavisnosti od oblasti sporta u kojoj je prisutna, a što je uslovljeno različitim faktorima.

Prisustvo korupcije u sportu može da ima različite negativne efekte, kao što je smanjenje publike, smanjenje posećenosti sportskih događaja, povlačenje sponzora, ali i smanjenje opšteg interesovanja za određeni sport. Kao primer negativnih posledica, navodi se slučaj iz 2011. godine. Tada je turski fudbal pretrpeo pad posećenosti utakmica nakon godina optužbi za slučajeve manipulacije na takmičenjima. Kao drugi primer navodi se slučaj iz 2016. godine kada je kompanija „Nestle“ prekinula sponzorstvo Međunarodne atletske federacije zbog povezanosti navedene organizacije sa optužbama za korupciju (United Nations Office on Drugs and Crime, 2021, str. 35). Kao što se može zaključiti, korupcija u sportu ima negativne posledice na finansijsko poslovanje sportskih organizacija, klubova i sportista. Tome doprinose i smanjenje poverenja javnosti, a sve zajedno smanjuje društveni uticaj sportskih aktivnosti, imajući u vidu da se sport može smatrati pitanjem od javnog interesa (United Nations Office on Drugs and Crime, 2021, str. 46).

U izveštajima se navodi da sponzorstvo sportskih klubova od strane kladionica može da dovede do sukoba interesa, a samim tim stvori mogućnost za korupciju. Osim toga, smatra se da je institucionalizacija sportskog kladenja normalizovala ponašanje kladenja i povezane rizike, a što je izložilo i same igrače manipulatorima u toj oblasti. To je doprinelo i povećanju kladioničara među sportistima, a među kojima je prema izveštaju UNDOC najveći broj fudbalera. To može da doprinese

tome da neko od igrača prihvati mito i da se kladi na takmičenja u kojima učestvuje. Kao negativan primer navodi se slučaj sudije na košarkaškom prvenstvu Nacionalne košarkaške asocijacije u Sjedinjenim Američkim Državama. Takvo ponašanje sportista može da utiče i na njihovo povezivanje sa organizovanim kriminalnim grupama (United Nations Office on Drugs and Crime, 2021, str. 38-39).

Vremenom se izazovi u pogledu povezanosti korupcije sa sportom menjaju, a prisutna je i značajna uloga digitalizacije. Tako su u okviru e-sporta prisutni različiti izazovi, kao što su: takmičenje pod različitim imenima, klađenje na vlastite utakmice, online transferi sredstava i online nameštanje utakmica. Prema Interpolovom barometru korupcije u sportu iz 2020. godine uočena je pojava sporskih događaja na kojima igrači ne igraju, već koji se organizuju isključivo u svrhu klađenja, dok nezakonito klađenje i dalje predstavlja dominantnu nezakonitu aktivnosti u oblasti sporta na globalnom nivou. Osim toga, korupcija je sve više prisutna u nekim sportovima kao što su pikado, stoni tenis zbog prisustva nezakonitog klađenja. Nakon COVID-a 19 zbog velikih finansijskih gubitaka u oblasti sporta primećen je povećan rizik od korupcije, a samim tim i povećanje manipulacija takmičenjima, pranje novca, preprodaje karata, dopinga, organizacije lažnih događaja i lažnih mečeva. Osim toga, na osnovu istraživanja koje je sproveo Interpol zaključuje se da je u cilju sprečavanja korupcije, neophodno fokusiranje na događaje sa nižim ulozima (INTERPOL, Abertay University, 2020).

Autori pod e-sportom se podrazumevaju sporski događaji u video igrama u kojima učestvuju kako profesionalni, tako i amaterski igrači. On se definiše kao forma sporta i takmičenja koji su omogućeni elektronskim sistemima i interfejsima čovek-računar. On obično uključuje igrače koji se takmiče kako u ligama, tako i ligama i turnirima koje sponzorišu privredni subjekti (Hamari, Sjöblom, 2017, str. 211, prema Kaya, Şahin-Şengül, Aybüke, 2025, str. 2).

Uzroci korupcije u sportu

Prema istraživanju koje je objavljeno 2024. godine, timski sportovi su u većoj meri ukupno u 78,57% slučajeva pogođeni korupcijom, dok su pojedinačni sportovi pogođeni u 15,06% slučajeva (Latfi, Essaoudi, 2024, str. 13). Upravo se među tim timskim sportovima kao vodeći sport nalazi fudbal u kojem je korupcija bila prisutna čak u 69,84% slučajeva koji su bili predmet istraživanja, dok su npr. tenis, odbojka, badminton i skvoš u manjoj meri bili pogođeni korupcijom (4,76% slučajeva korupcije). Prema rezultatima istog istraživanja u samu korupciju u najvećem procentu od svih aktera u oblasti sporta, bili su uključeni sportisti i to u ukupno 50,40% slučajeva koji su bili predmet istraživanja. Od toga su u najvećem broju

slučajeva 28,17% bili uključeni u nameštanje utakmica tj. manipulacije sportskim rezultatima, dok je 14,29% sportista bilo uključeno u slučajeve dopinga u sportu. Zatim slede menadžeri sportskih organizacija koji su bili uključeni u 34,13% od ukupnih slučajeva korupcije koji su bili predmet istraživanja. Oni su u 9,92% korupcije bili uključeni u nameštanje utakmica, u 5,95% slučajeva radilo se o kršenju zakona i procedura upravljanja, dok su u 4,76% slučajeva korupcije bili optuženi za proneveru ili zloupotrebu poverenih sredstava (Latfi, Essaoudi, str. 14).

Percepcija uzroka korupcije je različita u zavisnosti od ispitanika. Sportisti i sportistkinje koji su učestvovali u ispitivanju, smatraju da je najčešći uzrok korupcije odsustvo etičkih vrednosti i nedostatak internih kontrola u sektoru sporta. Rukovodioci u sportskim organizacijama i sporski menadžeri smatraju da je najčešći uzrok korupcije nedostatak kontrole i transparentnosti poslovanja na nivou sportskih organizacija. Prema mišljenju sporskih sudija najčešći uzroci korupcije u sportu su nedostatak transparentnosti i ravnopravnosti na nivou sportskih organizacija, kao i niski prihodi zajedno sa visokim troškovima života, dok sportski novinari smatraju da su uzroci korupcije u sportu pre svega niski prihodi, nedostatak interne kontrole i revizije i odsustvo etičkih vrednosti (Latfi, Essaoudi, str. 16). Međutim, postoji opšti konsenzus da na pojavu korupcije u sportu u najvećoj meri doprinosi nedostatak adekvatne regulative i nadzora, kao i nedostatak informacija prilikom odlučivanja. Zbog toga se u oblasti sporta kao značajno sredstvo veoma često spominje uspostavljanje sistema dobrog upravljanja (Vanwersch *et.al.*, 2022, str. 16-20). U mnogim sportovima postoje kriminalne aktivnosti.

Treba naglasiti da je od svih sportova fudbal najviše podložan pranju novca zbog slabo kontrolisanih tokova novca i velikih novčanih sredstava koja donosi bavljenje ovim sportom. Međutim, kao razlog za pojavu korupcije u oblasti sporta navodi se i prezaduženost klubova, pa se često zbog toga traže investitori kako bi se dugovi smanjili ili kupili kvalitetniji igrači. Upravo se zbog toga mogu pojaviti sumnjive investicije u sportske klubove, a pojavi korupcije dodatno će doprineti odsustvo adekvatne ili bilo kakve kontrole. Zbog toga u upravne strukture klubova mogu da uđu lica koja su sklonija korupciji. Novac koji je prethodno stečen nezakonitim delatnostima može da se „pere“ putem prihoda od ulaznica putem veštačkog povećanja broja gledalaca ili naduvavanjem troškova građevinskih projekata koji mogu npr. da se odnose na trening ili eventualno proširenje stadiona (United Nations Office on Drugs and Crime, 2022, str. 44).

Uzroci pojave korupcije u sportu se razlikuju u zavisnosti od njene fenomenologije. Organizacija velikih sportskih događaja nudi mnogo mogućnosti zainte-

resovanim stranama da uzmu deo udela ili da pregovaraju o ugovornim uslovima u svoju korist. Pojavi korupcije posebno doprinosi i činjenica što procesi pregovaranja nisu transparentni (Henne, 2015, str. 331). To može da ima negativne posledice po sport, jer je moguće da odvraća sportiste od učešća u događajima, a gledaoce da prisustvuju. Osim toga, može se dogoditi da potencijalni domaćini nekog budućeg događaja odustanu od kandidature zbog uočenih problema.

Prilikom ulaganja u sporsku i logističku infrastrukturu prisutni su višemilionski ugovori uz neadekvatne procedure i gde su standardi nabavki često ispod standardnih očekivanja u procesima nabavki javnog sektora. Osim nabavki za određene sportske događaje prisutni su rizici korupcije povezani sa drugim oblastima sportske logistike. Korupcija je moguća i prilikom prodaje prava na emitovanje, a što podrazumeva velike ugovore sa raznim međunarodnim akterima u zatvorenim pregovorima. Primer ove vrste korupcije bio je prisutan prilikom izgradnje stadiona Bajern Minhena i TSV Minhen 1800 gde su rukovodioci primali bonuse od austrijske građevinske kompanije koja je učestvovala u procesu licitiranja (Maening 2005, prema Transparency International, 2018, str. 3).

Kada je u pitanju manipulacija rezultatima sportskih takmičenja, dominantno je nameštanje sportskih utakmica. Takvo ponašanje podrazumeva aktivnosti koje preduzimaju timovi, sportisti ili službena lica kako bi s izmenio rezultat utakmice ili izvršile određene radnje radi privatne koristi sportiste, tima ili treće strane. To podrazumeva da se sport igra na način koji garantuje određeni rezultat ili realizaciju određenog događaja u toku utakmice ili takmičenja. Sportisti ili službena lica su tada uglavnom podmićena ili prisiljena da daju prednost jednom timu. U praksi je takvo ponašanje najčešće povezano sa učešćem industrije kockanja i klađenja. Često su i sportisti kladioničari, pa manipulišu na ovaj način sportskim rezultatima kako bi stekli materijalnu korist ili eventualno vratili dugove od kockanja ili klađenja. Međutim, uprkos brojnim zabeleženim slučajevima podmićivanja radi manipulacije rezultatima ili tzv. nameštanja takmičenja, zabeleženo je da je veoma mali broj osuđujućih presuda koji je bio povezan sa slučajevima nameštanja utakmica. Razlog tome može da bude nedostatak dokaza kako bi se podigla optužnica ili donela osuđujuća presuda (Transparency International, 2018, str. 4).

Kada je u pitanju doping u sportu, korupcija je moguća u pogledu podmićivanja službenika za testiranje i zatvaranje očiju pred zloupotrebama, pa do izmene rezultata testa ili namernog izostavljanja rezultata od strane službenika državnih organa (Transparency International, 2018, str. 4-5). Uzrok ove vrste korupci-

je može da bude nizak nivo etičkih vrednosti i odsustvo adekvatnih kontrola u oblasti sporta.

Osim uspostavljanja adekvatnih kontrola na nivou sportskih organizacija i u oblasti sporta, od posebnog značaja za suzbijanje korupcije jeste i uloga uzbunjivača. Međutim, u oblasti sporta postoji velika mogućnost odmazde u slučaju prijavljivanja nepravilnosti imajući u vidu da su u korupciju u oblasti sporta često uključene organizovane kriminalne grupe. Zbog toga bi u toj oblasti i u praksi potrebno da postoji adekvatan nivo podrške uzbunjivačima. U sportu se posebno naglašava lojalnost timu ili organizaciji pored fokusa na sportske performanse, a što može da poveća rizik od zloupotrebe i neprijavlivanje nepravilnosti u oblasti sporta od strane lica koja bi mogla da budu potencijalni uzbunjivači (United Nations Office on Drugs and Crime, 2022, str. 44).

U praksi, manipulisanje rezultatima sportskog takmičenja je veoma teško dokazivo, pa bi predviđanje krivičnih dela i sankcija trebalo da služe, pre svega, odvracanju potencijalnih učinilaca krivičnih dela, te podizanja opšteg nivoa svesti da je krivično delo koje čine kažnjivo (Vandercruysse, Vermeersch, Vander Beken, 2022, str. 6; Mravec, 2021, str. 42). To ne znači da će propisivanje sankcija dati adekvatne rezultate u pogledu njegovog suzbijanja, jer to zavisi i od izvesnosti primene krivične sankcije.

Krivičnopravno zakonodavstvo u vezi sa prevencijom manipulacija sportskih takmičenja u uporednom i nacionalnom zakonodavstvu i primeri dobre prakse

Evropske države u pogledu krivičnog suzbijanja nameštanja utakmica, pristupaju na različite načine (Šuput, 2013, str. 131), te mogu da se podele u dve grupe. Prva se drži postojećih odredbi krivičnog prava, te ih primenjuje i na materiju dogovaranja ishoda sportskih rezultata. U okviru druge se usvajaju posebna zakonska rešenja, koja se konkretno odnose na dogovaranje ishoda sportskih rezultata. Primera radi, Francuzi su 2012. godine predvideli konkretno krivično delo koje se odnosi na manipulaciju sportskim takmičenjima, dok su se ranije oslanjali na odredbe koje se odnose na prevaru ili pranje novca, što je u praksi donosilo poteškoće. Važno je napomenuti da se nove francuske odredbe mogu primeniti samo u kontekstu nameštanja rezultata sportskog događaja u vezi sa kladenjem. Nemačka je takođe krenula sličnim putem 2017. godine, usled određenih poteškoća u primeni opštih odredbi krivičnog dela prevare. Slična iskustva je imala i Švajcarska, pa je 2019. godine unela u svoje zakonodavstvo posebnu odredbu, jer je sedište velikog broja svetskih sportskih federacija, kao što su MOK, FIFA i UEFA. Imajući

to u vidu, švajcarski interes je još izraženiji u smislu suzbijanja ovog problema. Šire, uporednopravno gledano, poseban pristup postoji i u Bugarskoj, Španiji, Ukrajini, Australiji, na Novom Zelandu, Argentini, Brazilu, Kini, Italiji, Grčkoj, Koreji, Malti, Poljskoj, Portugalu, Rusiji, Ujedinjenom kraljevstvu i Severnoj Irskoj. Sa druge strane, Finska i Austrija, Norveška, Švedska koriste opšte krivičnopravno zakonodavstvo. U praksi, manipulisanje rezultatima sportskog takmičenja je veoma teško dokazivo, pa bi predviđanje krivičnih dela i sankcija trebalo da služe, pre svega, odvratanju potencijalnih učinilaca krivičnih dela, te podizanja opšteg nivoa svesti da je krivično delo koje čine kažnjivo (Vandercruysse, Vermeersch, Vander Beken, 2022, str. 6; Mravec, 2021, str. 42).

Kada je o našoj zemlji reč, članom 208b Krivičnog zakonika je predviđeno krivično delo dogovaranje ishoda takmičenja, a koje postoji ukoliko neko lice dogovori ishod sportskog ili drugog takmičenja u nameri da sebi ili drugom licu pribavi imovinsku korist, Za izvršioca dela propisana je kazna zatvora od šest meseci do tri godine i novčana kazna. Pokušaj ovog dela je takođe kažnjiv. Ukoliko je izvršenjem osnovnog oblika dela pribavljena imovinska korist u iznosu koji prelazi četristo pedeset hiljada dinara, izvršilac će se kazniti kaznom zatvora od jedne do osam godina i novčanom kaznom, a u slučaju pribavljanja imovinske koristi u iznosu koji prelazi milion i petsto hiljada dinara kaznom zatvora od dve do deset godina i novčanom kaznom. Za postojanje krivičnog dela dogovaranja ishoda takmičenja potrebno je da postoji namera izvršioca u pogledu pribavljanja imovinske koristi, a koja i može, ali i ne mora da proistekne iz kladenja. Dakle, samo dogovaranje ishoda takmičenja, bez namere pribavljanja imovinske koristi neće predstavljati krivično delo.

Međutim, za suzbijanje korupcije u sportu značajno je i preduzimanje drugih aktivnosti. Tako je npr. u Grčkoj Savet za reviziju Generalnog sekretarijata za sport nadležan za vršenje revizija i preduzimanje drugih aktivnosti od značaja za usklađenost poslovanja sportskih udruženja, sindikata i nacionalnih federacija uz preporuku unapređenja upravljačkih i računovodstvenih politika i praksi. Izveštaji navedenog Saveta su savetodavne prirode u pogledu državnih subvencija koje se dodeljuju privatnom sektoru. Osim toga, u Grčkoj je uspostavljen i Komitet za profesionalni sport kao nezavisan organ nad kojim nadzor vrši ministar kulture i turizma koji prati upravljanje sportskim sektorom. On sprovodi revizije usklađenosti, prati sportska udruženja u pogledu njihovog finansiranja i prijavljuje prekršaje u slučaju utvrđivanja nepravilnosti (United Nations Office on Drugs and Crime, 2021, str. 293). Značaj kontrolnih mehanizama je od značaja za prevenciju korupcije i unapređenje odgovornosti i dobrog upravljanja na nivou sportske organizacije. Izvesnost prijavljivanja nepravilnosti svakako može

preventivno da deluje na potencijalne izvršioce krivičnih dela na nivou sporske organizacije. Međutim, to zavisi i od efikasnosti rada, stručnosti i nezavisnosti u radu tela nadležnih za kontrolu na nacionalnom nivou.

Kao pozitivan primer u praksi, može se navesti operacija koja je 2018. godine sprovedena u Španiji uz podršku Europol, Interpol i organa za sprovođenje zakona iz Gruzije. Tada je otkrivena manipulacija takmičenjima u kojoj su učestvovala organizovane kriminalne grupe iz Belgije, Francuske, Italije, Litvanije i Sjedinjenih Američkih Država. Lica koja su uhapšena imala su bliske kontakte sa teniserima, igračima odbojke na pesku, košarke i hokeja na ledu. Otkriveno je da je ukupno dvadeset sportista jer su bili podmićeni kako bi namestili ishod utakmica. U oblasti fudbala tokom 2018. godini u Španiji od strane Civilne garde i Nacionalne policije protiv organizovanog kriminala u vezi sa manipulacijom takmičenja uhapšena je ukupno 21 osoba tokom akcije „Kortes“ kako u u okviru muškog, tako i ženskog fudbala u toj zemlji (United Nations Office on Drugs and Crime, 2021, str. 184). Ovaj slučaj svedoči o značaju međunarodne saradnje i specijalizacije nacionalnih tela u oblasti otkrivanja i istrage nepravilnosti u sportu.

Zaključak

Korupcija u sportu je uslovljena različitim faktorima i rizik od nje je više izražen u timskim, nego u individualnim sportovima. Od svih sportova, fudbal je najpodložniji korupciji. Razlog tome je mogućnost pranja novca zbog velikih prihoda koji se ostvaruju u ovoj grani sporta. Međutim, ne treba zanemariti da su i drugi sportovi takođe bili izloženi različitim koruptivnim aktivnostima. Međutim, čini se da su uzroci korupcije u sportu različiti i da zavise uglavnom od različitih okolnosti. Dakle, kao što je već navedeno fudbal privlači lica koja peru novac uz konstantno lažno prikazivanje većih prihoda od prodatih ulaznica ili igrača, a nedostatak adekvatnih kontrola i transparentnosti doprinosi da takve aktivnosti ostanu neprimećene. Korupcija u vezi sa dopingom je prisutna u raznim oblastima sporta, kao i nameštanje rezultata ishoda sportskih takmičenja iako je prema navodima iz raznih izveštaja međunarodnih tela i organizacija u većoj meri prisutna u fudbalu.

Propisivanje krivičnih sankcija radi suzbijanja korupcije u sportu samo po sebi nije dovoljno. Potrebno je uspostaviti i adekvatna tela i mehanizme za prevenciju i otkrivanje korupcije u sportu. U tome bi značajnu ulogu mogli da imaju uzbunjivači. Međutim, zaštita uzbunjivača zahteva i izradu posebnih smernica za uzbunjivanje u oblasti sporta imajući u vidu da umešanost organizovanih kri-

minalnih grupa u toj oblasti predstavlja odvrćajuću okolnost za potencijalne prijave nepravilnosti.

Imajući u vidu izveštaje međunarodnih tela i organizacija, u oblasti sporskih organizacija kako na međunarodnom, tako i na nacionalnom nivou trebalo bi ažurirati propise u skladu sa odredbama Konvencije Ujedinjenih Nacija protiv korupcije, a posebno u pogledu uspostavljanja adekvatnih mehanizama kontrole, principa dobrog upravljanja i transparentnosti u postupcima i procedurama koji su se u prethodnom periodu pokazali rizičnim u pogledu pojave korupcije (npr. dodela domaćinstava velikih sportskih događaja ili nabavke infrastrukture u oblasti sporta).

S obzirom na činjenicu da je korupcija prisutna i u oblasti e-sporta, potrebno je razmotriti i unaprediti načine korišćenja tehnologije u otkrivanju korupcije, dok bi policija i javna tužilaštva mogla da zaključe posebne memorandume o saradnji sa kompanijama koje se bave praćenje tržišta kladenja u vezi sa sportskim događajima.

Reference

- Carpenter, K. (2012) 'Match-fixing—the biggest threat to sport in the 21st century?', *International sports law review*, (1), 13-24.
- Chappelet, J-L. Verschuuren, P. (2019) 'International sports and match fixing'. in: Joseph Maguire, J., Falcous, M. and Liston, K. (eds.) *The Business and Culture of Sports*. Macmillan Reference: USA / Gale, 429-440.
- Galiot M., Čović S. (2021) 'Odgovornost za namještanje rezultata sportskih natjecanja. s aspekta podmićivanja', *Zbornik radova Pravnog fakulteta u Splitu*, 58(1), 315-348. <https://doi.org/10.31141/zrpf.2021.58.139.315>
- Hamari, J., Sjöblom, M. (2017) 'What Is eSports and Why Do People Watch It?', *Internet Research*, 27(2), 211-232. <https://doi.org/10.1108/IntR-04-2016-0085>
- Henne, K. (2015) 'Reforming Global Sport: Hybridity and the Challenges of Pursuing Transparency', *Law and Policy*, 37(4), 324-349. <https://doi.org/10.1111/lapo.12044>
- Hessert, B., Goh, C. L. (2022) 'A Comparative Case Study of Match-Fixing Laws in Singapore, Australia, Germany, and Switzerland', *Asian Journal of Comparative Law*, 17(2), 286-304. <https://doi.org/10.1017/asjcl.2022.22>
- Kaya, S., Şahin-Şengül, E., Aybüke, K. (2025) 'The elephant in the room: A global mechanism for E-sport disputes', *Computer Law & Security review: The International Journal of Technology Law and Practice*, 57, 1-12. <https://doi.org/10.1016/j.clsr.2025.106128>.
- Krivični zakonik, Službeni glasnik RS, br. 85/2005, 88/2005-ispr., 107/2005-ispr., 72/2009, 111/2009, 121/2012, 104/2013, 108/2014, 94/2016, 35/2019.
- Lotfi, R., Essaoudi, M. (2024) 'Corruption in Sport: Who corrupts whom, where, when why and how?', *International Journal of Information Technology and Applied Sciences*, 1, 11-21. <https://doi.org/10.5281/zenodo.10912336>
- Maenning, W. (2005) 'Corruption in International Sports and Sport Management: Forms, Tendencies, Extent and Counter measures', *European Sport Management Quarterly*, 5(2), 211-232. <https://doi.org/10.1080/16184740500188821>
- Moriconi, M. (2020) 'Deconstructing match-fixing: A holistic framework for sport integrity policies', *Crime, Law and Social Change*, 74(1), 1-12. doi: <https://doi.org/10.1007/s10611-020-09892-4>
- Mravec, L. (2021) 'Match-fixing as a Threat to Sport: Ethical and Legal Perspectives', *Studia sportiva*, 15(2), 37-48. doi: <https://doi.org/10.5817/StS2021-2-4>

- Sevilmiş, A. (2000) 'Clasification of Corruption in Sports', in: Özgür Karataş (ed.) *Theory and Research in Sport Sciences*. Gece Publishing: Ankara, 1-18.
- Šuput, D. (2013) 'Krivičnopravno sankcionisanje nameštanja sportskih rezultata- neharmonizovanost zakonodavstva evropskih država', *Strani pravni život*, 57(2), 119-134.
- Vanwersch, L. et. al. (2022) 'A Scoping Review of the Causes and Consequences of Fraud in Sport', *Journal of Sport and Social Issues*, 1-39.
<https://doi.org/10.1177/01937235221119811>

Internet izvori

- Council of Europe (2014) *Convention on the Manipulation of Sports Competitions*. Dostupno na: <https://rm.coe.int/CoERMPublicCommonSearchServices/DisplayDCTMContent?documentId=09000016801cdd7e> (Pristupljeno: 1. avgust 2026).
- EUROPOL (2021) *European Serious and Organised Crime Threat Assessment, A Corruption Infulence: The Infiltration and Undermining of Europe's Economy and Society by Organised Crime (EU SOCTA 2021)*. Dostupno na: https://www.europol.europa.eu/cms/sites/default/files/documents/socta2021_1.pdf (Pristupljeno: 1. avgust 2026).
- EUROPOL (2024) *Report on Decoding the EU's most Threatening Criminal Networks*. Dostupno na: <https://www.europol.europa.eu/cms/sites/default/files/documents/Europol%20report%20on%20Decoding%20the%20EU-s%20most%20threatening%20criminal%20networks.pdf> (Pristupljeno: 1. avgust 2026).
- Gorse, S., Chadwick, S. (2010) 'Conceptualising Corruption in Sport: Implications for Sponsorship Programmes', *The European Business Review*, Vol. July/August. Dostupno na: [file:///C:/Users/38164/Desktop/Conceptualising%20corruption-2%20\(3\).pdf](file:///C:/Users/38164/Desktop/Conceptualising%20corruption-2%20(3).pdf) (Pristupljeno: 1. avgust 2026).
- Gorse, S., Chadwick, S. „b.d.“, *The Prevalence of Corruption in International Sport*. Dostupno na: <https://www.jogoremoto.pt/docs/extra/G3jsJk.pdf> (Pristupljeno: 1. avgust 2026).
- International Olympic Committee, *Olympic Charter*. Dostupno na: <https://stillmed.olympics.com/media/Documents/International-Olympic-Committee/IOC-Publications/EN-Olympic-Charter.pdf> (Pristupljeno: 1. avgust 2026).
- INTERPOL, Abertay University, 2020, *Sports Corruption Barometer*, Dostupno na: [file:///C:/Users/38164/Desktop/Sports%20Corruption%20Barometer%20\(2\).pdf](file:///C:/Users/38164/Desktop/Sports%20Corruption%20Barometer%20(2).pdf) (Pristupljeno: 1. avgust 2026).

- Resolution 7/8 (2017) *Corruption in sport*. Dostupno na: <https://www.unodc.org/corruption/en/cosp/conference/session7-resolutions.html#Res.7-8> (Pristupljeno: 1. avgust 2026).
- Resolution 8/4 (2019) *Safeguarding sport from corruption*. Dostupno na: https://www.unodc.org/documents/Safeguardingsport/Documents/UNCAC_-_resolution_8-4.pdf (Pristupljeno: 1. avgust 2026).
- Transparency International (2018) *Best Practices for Whistleblowing in Sport*. Dostupno na: https://knowledgehub.transparencycdn.org/helpdesk/Whistleblowing-in-sports_2018_PR.pdf (Pristupljeno: 1. avgust 2026).
- United Nations Office on Drugs and Crime (2021) *Global Report on Corruption in Sport*. Dostupno na: https://www.unodc.org/documents/corruption/Publications/2022/Global_Report_on_Corruption_in_Sport_Full_report.pdf (Pristupljeno: 1. avgust 2026).
- Vandercruysse L., Vermeersch A., Vander Beken T. (2022) 'Macolin and beyond: legal and regulatory initiatives against match manipulation', *The International Sports Law Journal*, 22, 241-258. Dostupno na: <https://prohic.nl/wp-content/uploads/2022/01/331-MatchManipulationCriminalLawOverview.pdf> (Pristupljeno: 4. avgust 2026).

Corruption in sport - Phenomenology, causes and possibilities of suppression*

Miloš Stanić^a, Jelena Kostić^b

Corruption in sports is not a new phenomenon. Globalization, the large influx of money, the rise of legal and illegal betting and the advancement of technology create the opportunity to commit crimes in the field of sports and obtain illegal profits. The forms of corruption in sports are different, while a special problem is the fact that organized criminal groups play a big role in it. However, corruption in sports has unforeseeable consequences, which are mainly reflected in the loss of interest of sponsors, as well as the interest of the audience and the public in certain sports. That is why in international documents there is an increasing emphasis on the need to harmonize regulations in the field of sports with regulations in the field of combating corruption.

In this research, we start from the assumption that each cause requires a different approach in terms of prevention, as well as that in the coming period, additional harmonization of national regulations in the field of sports with international rules in the field of corruption suppression is necessary. In order to make recommendations for the improvement of its prevention, the method of content analysis and the comparative law method dominate the work. In the first part of the paper, we first point to international documents in which measures to combat corruption in sports are emphasized, the second part of the paper contains an overview of its manifestations, in the next part it is pointed out the causes of the manifestations of corruption in sports, as well as criminal law solutions regarding the suppression of fixing the results of sports competitions contained in the comparative legislation and regulations of the Republic of Serbia. In this way, we try to give recommendations for the improvement of measures for its suppression in the field of sports.

---

* This work results from research conducted at the Institute of Comparative Law in 2026, with financial support from the Ministry of Science, Technological Development and Innovation (Contract No. 451-03-33/2026-03/200049).

^a Senior Research Fellow, Institute of Comparative Law, Belgrade. E-mail: m.stanic@iup.ac.rs; ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-8849-7282>

^b Principal Research Fellow, Institute of Comparative Law, Belgrade. E-mail: j.kostic@iup.ac.rs; ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6032-3045>

KEY WORDS: corruption in sports, phenomenology, causes, competition manipulation, prevention

© 2026 by authors

This article is an open access article distributed under the terms and conditions of the Creative Commons Attribution 4.0 International